

LANGAS

Šiame numeryje:

mintys apie Kalėdas ir gyvenimo akimirų prasmę, straipsniai apie įvairius renginius.

Kalėdos! Jau pats žodis džiugina širdį. Jos nėra tik diena, tik įvykis, kurį galima švęsti ir greitai pamiršti. Jos reiškia meilės dvasią. Aplink dažnai būna daug triukšmo. Ne tik išorinio, bet ir vidinio: minčių, širdies sumaišties, prieštaraujančių troškimų, tuščių kalbų, televizijų šou ir nuolaidų prekėms...

Norėdami išgirsti Kalėdas turime jų prasmės ieškoti pirmiausiai vidinėje tyloje.

Verta prisiminti ir rašytojo Čarlzo Dikenso žodžius: „Apie Kalėdas visada galvojau kaip apie gerą laiką: mielą, atleidžiantį, gailestingą, malonų laiką. Nors ši šventė niekada nepapildė nei auksu, nei sidabru mano kišenės, manau, kad ji padarė mane gerą ir toliau darys mane gerą; ir aš sakau - telaimina ją Dievas!“

Mūsų gyvenimas – akimirų vėrinys...

Artėjant metų pabaigai, kiekvienas apmąstome savo darbų prasmę, prisimename išgyventas laimės ir skausmo, džiaugsmo ir nusivylimo, meilės ir liūdesio akimirkas. Visas mūsų gyvenimas yra akimirų vėrinys. O kas gi ta akimirka? Kas ta mažytė laiko dalelytė, kuri lyg drugelis nuolat plevena šalia mūsų? Apie tai kalba žmogus-kūrėjas – Giedrė Mičiūnienė:

*** **Akimirkos** – tai brangenybės. Jas saugom, gaudom, įamžinam. Dėliojame jas, kuriame albumus, paskui vartome, gėrimės, prisimename, džiaugiamės, grožimės, juk įamžintos akimirkos esmė ir yra ta, kad brangiausios akimirkos išlieka nepakitusios.

*** **Akimirka** –tai šventovė. Tai mūsų laiko atspindys – tarsi esančio dabar, tačiau jau tampančio praeitimi. Joje pačios švenčiausios mūsų gyvenimo minutės, niekada neišduodamos, itin saugomos, perduodamos net iš kartos į kartą.

*** **Akimirka** – prisiminimų saulė, nušviečianti sunkius netekties metus, ilgas išsiskyrimo dienas. Prisiminimai sugeba išsaugoti akimirkos trapumą, tyrumą, jautrumą. Išblėsta tik emocijos, tačiau prisiminimų vertė metams bėgant didėja.

*** **Akimirka** – ilgesio erčia. Čia dažnai šypsosi (mums net nepastebint) sustojęs Laikas, nes tik jis vienintelis žino, kaip iš tiesų bus sudėliota situacijos, lemties mozaika.

*** **Akimirka** – tai džiaugsmo pilnatvė. Nors mes visi esame Dievo kūriniai, tačiau mumyse dar tiek daug netobulumo – nemokame džiaugtis duotu Gyvenimu. Džiaugiamės tik materialiu daiktu, tikėdami, kad pajutome džiaugsmo pilnatvę.

*** **Akimirka** – švenčiausias Laiko kūrinys. Iš jų susidėlioja Mūsų Laikas, Mūsų Buvimas Žemėje, Mūsų Būties Prasmė.

*** **Akimirka** prasmingesnė už valandas ir metus. Tai tobuliausia Laiko išraiška, skaičiuojama šiomis mažomis dalelytėmis, kurių neįvardija jokie tarptautiniai matavimo vienetai.

*** **Akimirkos prasmė** – Būti. Būti Čia ir Dabar. Nes tik akimirka yra tikroji Dabarties būseną.

Linkime visiems išgyventi šias akimirkos prasmes, kad pajustumėte gyvenimo pilnatvę.

Mokytoja A. Adomaitytė

„PARA BE..., PARA SU“ PRASKAIDRINA GYVENIMĄ

Lapkričio 26-27 dienomis net 40 mokinių ir 3 mokytojai pasiryžo gimnazijoje praleisti 24 valandas. Tarp jų buvau ir aš.

Pirmiausia susiskirstėme komandomis (beje, visi labai draugiškai priėmėme kiekvieną komandos narį), gavome lapus ir turėjome sugalvoti ir užrašyti komandos pavadinimą ir tris taisykles, kurių laikysimės. Ši užduotis reikalavo ir kūrybingumo.

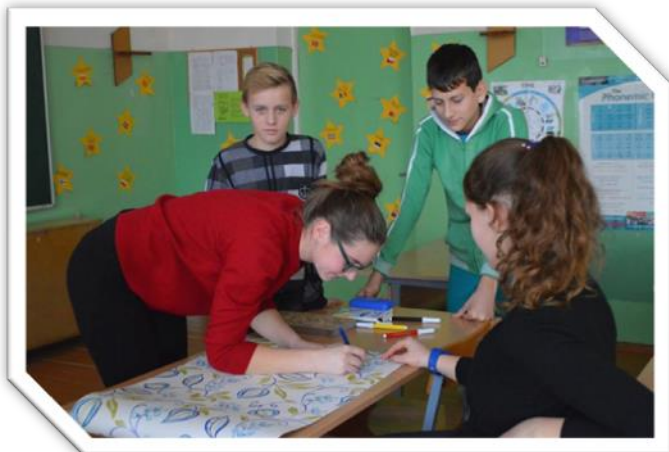
Prisistatę gavome dar vieną užduotį – kuo greičiau nuskusti krepšelių bulvių vienu skustuku. Su šia užduotimi teko pavargti, nes skustuku skusti bulves mokėjo tik vienas mano komandos narys. Bet nuskutome pirmi ir gavome prizą... - dar vieną bulvių maišelį! Vėliau atvažiavo „Junior Achievement“ narys Martynas, kuris net keturias valandas vedė pamoką apie verslumą. Nelabai supratome jo pasiūlytą žaidimą, bet kažkaip išsisukome iš keblumų, kūrėme savo verslo reklamą. Buvo įdomu, laikas pralėkė akimirksniu! Po verslumo pamokos susirinkome atsigerti arbatos ir aptarti atliktas veiklas - kiekvienas turėjome pasakyti po sakinį. Savo humoro jausmu visus užkrėtė socialinė pedagogė. Paskui teko atlikti orientavimosi užduotis: kiekvienos komandos nariams reikėjo sustoti į eilę pagal amžių, vardo ir pavardės raidžių skaičių, o fojė jau laukė socialinė pedagogė su sunkiausiais pasaulyje klausimais ☺.

Atlikę užduotis galėjome atsipalaiduoti. Vieni ėjo į sporto salę, o kiti - ruošti vakarienę. Ruošdama vakarienę susipažinau su gimnazijos svečiu Gvidu - jis taip pat labai linksmas ir draugiškas. Gvidas, beje, mums vedė tokią „skautišką pamokėlę“ - jis mokė rišti mazgus. Mazgą kuo greičiau surišti turėjo kiekvienas komandos narys. Buvo ir neklausančių mokinių, jie turėjo atlikti „skautišką pritūpuką“, o jis nėra toks paprastas.

Po to vyko protmūšis, klausimai buvo tikrai nelengvi. Protmūšiui įpusėjus, pro duris nedrąsiai įžengė buvusi mūsų gimnazijos prezidentė Miglė - visi nustėro iš nuostabos, o netrukus pro duris pasisveikinti įžengė ir mokytoja Naidaitė, kaip visada su šypsena ir gera nuotaika. Vakare žiūrėjome filmą „Ekskursantė“. Tai buvo labai rimtas filmas, kai kurie epizodai net gaudino. Sunku įsivaizduoti, kad taip vyko Lietuvoje, o dar sunkiau buvo įsivaizduoti, kaip tokios mažos mergaitės galėjo išgyventi ir pabėgti nuo karo. Filmas tikrai vertas dėmesio. Jei jo nematėte, būtinai pasižiūrėkite.

Po filmo ėjome „miegoti“. Raminimas truko maždaug pusvalandį, bet po jo mus ir vėl pakvietė į komandas, vyko orientacinis žaidimas - reikėjo surinkti 12 saldainiukų, prie kurių buvo prikabinta užuomina, kur yra paslėptas kitas saldainis. Kiekviename aukšte mes rasdavome lapus su įvairiomis užduotimis, kurios reikalavo kūrybos ir mokslo žinių. Buvo smagu pasukti galvas ir pabėgioti po mokyklą aklinoje tamsoje.

patvirtinančius dalyvavimą, ir išsiskirstėme – kiekvienas į savo namus.

Tokie renginiai įrodo, kad mokykloje nenuobodu, suteikia puikią progą susirasti naujų draugų, pažinti mokytojus ir labai gerai praleisti laiką!

Justė Dvarvydaitė, 8 klasė

Po žaidimo mes iš tikrųjų buvome nuvaryti miegoti, bet miego niekas nenorėjo, todėl čia dingo socialinės pedagogės humoro jausmas, ji buvo nusiteikusi prastai, parodė savo balsą. Kai kam net teko daryti pritūpimus. Bet iš to nebuvo jokios naudos, dauguma miegoti nuėjo tik apie pusę šešių.

Rytą visi buvo labai aptingę, bet mokytoja Vilija Zajankauskienė sugalvojo, kaip visus pramankštinti - turėjome bėgti visų aukštų koridoriais iki pat galo ir atgal. Po mankštos buvo pusryčiai, o po pusryčių paskutinė užduotis - sukurti laišką neatvykėliams. Mūsų komanda bandė tai padaryti repo stiliumi, bet buvo sunku. Galiausiai visi gavome pažymėjimus,

Darbai, į kuriuos įdedi dalelę savęs, įgauna prasmę!

Mintys, grįžus iš kelionės kruiziniu laivu

Jau praėjo trys savaitės po džiugios kelionės į Stokholmą, bet aš ir mano sesė vis dar gyvename jos įspūdžiais ir, žinoma prisimename finalo akimirkas.

Finale buvo pateikta nauja tema – tautiniai ornamentai, jiems nupiešti ant A3 formato lapo buvo skirta tik 1,5 val. Išgirdusi temą labai nustebau – neįsivaizdavau, ką galėčiau nupiešti būdama jauniausia savo amžiaus grupėje, bet laiko nebuvo, todėl pradėjau piešti tai, kas tik šovė į galvą. Bandžiau perteikti gamtos elementus, persipinančius į tautinius raštus, naudodama kontrastingas spalvas – juodą ir baltą. Visą darbų atlikimą stebėjo komisijos nariai, o vienas iš jų stabtelėjo prie mano darbo ir pagyrė, kad piešinyi labai originalus ir išskirtinis.

Visiems dalyviams buvo įteikta po krepšį piešimo priemonių, o paskui paskelbti kiekvienos amžiaus grupės nugalėtojai. Negalėjau patikėti, užplūdo neapsakomi jausmai, kad aš, būdama savamokslė, sugebėjau užimti I vietą respublikoje (juk labiau mėgstu vėlimą negu piešimą).. Gavau diplomą, UAB „Biuro pasaulis“ įsteigtus prizus, iš kurių svarbiausias – kruizinė kelionė 4 asmenims maršrutu Ryga – Stokholmas – Ryga. Tai buvo kaip gimtadienio dovana- ji švenčiau lapkričio 28d. Sesei Deimantei iki I vietos pritrūko tik 1 komisijos balso, todėl buvo apmaudu, tačiau vis tiek labai apsidžiaugėme, kad galėsime kartu vykti į kelionę.

Išsvajota kelionė prasidėjo lapkričio 30 dieną. Į ją vykome keturiese: aš, sesė, brolis ir dailės ir muzikos mokytoja Vilma Brazauskienė. Latvijos jūrų uoste įlipome į kruizinį laivą „Isabelle“ ir net 16 valandų plaukėme į Švedijos sostinę Stokholmą. Plaukdami vaikštinėjome laive, grožėjomės prabanga, naudingai apsipirkome laivo parduotuvėse, mėgavomės gardžiais patiekalais kavinėse ir restoranuose, gaiviaisiais gėrimais baruose ir pramogine programa iki paryčių. Vakarinėje programoje vyko loterija, kurioje buvo galima laimėti vertingų prizų. Vienas nepažįstamas vaikinai laimėjo didelį pliušinį žaislą Minnie Mouse ir jį padovanojo man ir sesei ☺. Pusryčius valgėme prie švediško stalo, todėl galėjome išbandyti ir šią savitarnos formą. Vienas ryškiausių prisiminimų yra buvimas denyje, stebint nerimstančią jūrą ir naktinį dangų. Ypač patiko šcherinis krantas – visos Švedijos salos ir salelės - labai savitos ir užburiančios.

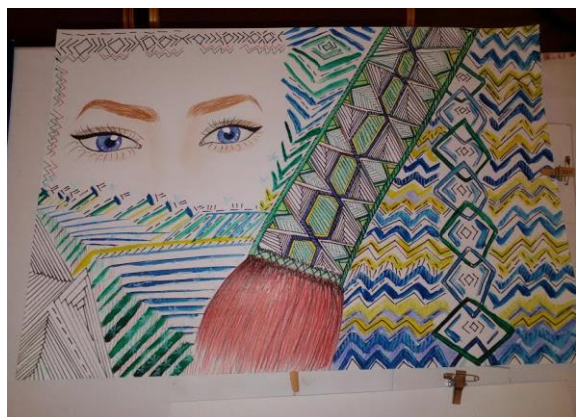
Atvykę į Stokholmą užsisakėme gido paslaugas ir autobusu apvažiavome šį miestą. Didelį įspūdį paliko skulptūros, aukšti pastatai, miesto prabanga ir dydis, panorama, ežerai, senamiestis, miesto rotušė. Eidama senamiesčiu, rankose nešiau padovanotą pliušinį žaislą ir pamačiau, kaip žmogus, persirengęs Mickey Mouse personažu, kviečia mus nusifotografuoti. Tai buvo labai smagu. Norėjosi pabūti ilgiau ir labiau susipažinti su miestu, bet, deja, reikėjo sugrįžti į uostą.

Plaukiant atgal į Rygą galėjome pasimėgauti vakaro programa ir iš Jungtinės Karalystės atvykusių „Jammy shows“ pasirodymais bei jų aprangos puošnumu. Kelionę užbaigėme denyje stebėdami artėjančią Rygą.

Tiek aš, tiek sesė norėtume pasakyti, kad darbai, į kuriuos įdedi dalelę savęs, įgauna prasmę, ir tiek kelionės, tiek laimėjimai išlieka ilgam ir skatina tobulėti bei niekada nesustoti. Esame labai dėkingos dailės ir muzikos mokytojai V. Brazauskienei už kartu praleistą ir nuostabiai įprasmintą laiką.

Laura Povilaitytė

Deimantės finalinis darbas

Laura ir jos finalinis darbas

PYRAGŲ DIENA GIMNAZIJOJE

Gruodžio 9 d. gimnazijoje „People to People“ iniciatyva buvo organizuota Pyragų diena. Vieni pardavė, kiti pirkė ir mėgavosi įvairių pyragų skoniu. Visi surinkti pinigai skirti paramos projektui „Išsipildymo akcija - 2016“

Nuoširdžiai dėkojame ...

sakome ir kitiems mokytojams ir mokiniams, prisidėjusiems prie Kalėdinės nuotaikos ir grožio kūrimo gimnazijoje.

Iš gyvenimo nereikia laukti idealių, tobulų situacijų, nes tokių galima niekada ir nesulaukti. Aplinkybės taip, kaip jums norisi, gali niekada nesukristi. Todėl jeigu turite šalia mylimus žmones, matykite pačias geriausias jų savybes. Į smulkmenas apskritai geriau nekreipti dėmesio. (Menininkė Nomeda Marčėnaitė)

Laikraštį parengė Laura Povilaitytė, Justė Dvarvydaitė ir mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė Brazaitytė.